

conseqüències del qual ja comencem a patir. Cal dir, però, que els gironins, com la resta de catalans, hi aportem ajuda en dosis importants. Com sabem fer-ho sempre.

EL PLA DE L'ESTANY

Text > XAVI XARGAY

Llegir en banyolí | El savi i rigorós Jordi Galofré va facilitar a la revista local *L'Ham*, que «pesca informació des del 1986», una llista de llibres relacionats amb la comarca publicats des del maig del 2021 fins a l'edició de la revista, onze mesos. Sota l'epígraf «Llegir en banyolí» hi ha dos llibres guanyadors de premis literaris i un de finalista, hi ha autopublicacions, n'hi ha tres en què Banyoles i comarca estan representats tangencialment (un capítol de tot el volum)... En Jordi aplega vint-i-tres obres, a les quals cal afegir-ne cinc més des de la data de la publicació de la revista. En total, vint-i-vuit títols en dotze mesos. Em sembla extraordinari! Llibres de ficció, de fotografia, d'història, memòries, gastronomia, arquitectura, geografia, còmic, lingüística, paisatge, ensenyament, música, esport, viatges. La primera impressió que em va fer va ser que era excessiu, que potser caldria un mandarí cultural pladestanyenc que posés una mica d'ordre, perquè... com pot ser que s'hagin publicat dos llibres al mes durant tot un any? Tant i tant hi ha per dir i per explicar? Però ben aviat vaig fixar-me amb detall en les propostes i vaig trobar que, efectivament, tots els títols tenien un públic lector potencial i ben definit. Molts són d'àmbit estrictament local; tot i això, la majoria també s'obren a altres horitzons. El Centre d'Estudis i Edicions MMV tenen bona part de la responsabilitat d'aquesta collita esponerosa. A més dels autors, és clar. Segur que no tothom farà com l'amic Galofré, que (n'estic convençut) els té tots, se'ls llegirà tots i aprendrà de tots; però és evident que els pladestanyencs podem dur a la pràctica la proposta de Borges i esbrinar si som el lector que aquests llibres esperen.

La Casa dels Lleons | Fa anys, Juan Marsé va publicar un conte en què un escriptor a poc a poc esdevenia invisible a causa de la seva negativa a sortir a la tele. L'anècdota ve a tomb perquè a Banyoles fa temps que se sap que hi ha pintures gòtiques a la Casa dels Lleons, però semblava que, tret de quatre erudits, el tema no feia fred ni calor a ningú. El Centre d'Estudis va organitzar una jornada de reflexió sobre el patrimoni cultural al Pla de l'Estany dedicada a «Les pintures murals de la Casa dels Lleons de Banyoles: un patrimoni desconegut». TV3 va dedicar-hi una notícia que no arribava a dos minuts i que també parlava d'una casa de Serinyà. Serà d'aquesta manera que, a diferència de l'escriptor de Marsé, aquestes pintures incises no es degradaran d'una manera irreversible? Esperem-ho.

>> Les pintures murals de la Casa dels Lleons de Banyoles. (Foto: CENTRE D'ESTUDIS COMARCALS DE BANYOLES)

EL RIPOLLÈS

Text i fotos > EUSEBI PUIGDEMUNT

Consulta sobre els Jocs | La crònica d'aquesta edició està encapçalada per dues notícies d'abast comarcal; la primera, que per cert ha tingut un ressò gens menyspreable en diferents mitjans de comunicació catalans, fa referència a la consulta a la comarca sobre els Jocs Olímpics d'hivern 2030.

El Ripollès votarà en una consulta paral·lela, no sobre si s'han de celebrar, sinó sobre si s'ha d'involucrar en els esmentats Jocs contestant sí o no a la pregunta següent: «La teva comarca s'ha d'involucrar en el projecte vinculat als Jocs Olímpics d'hivern 2030?». L'altra notícia és la participació del Ripollès en la Fira Alimentària de Barcelona, una oportunitat molt bona per donar a conèixer els seus productes en els mercats nacional i internacional.

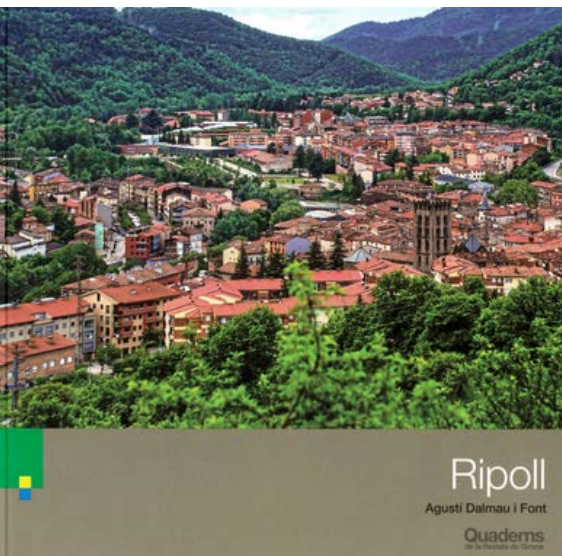
El Baix Ripollès | A Ripoll es va celebrar, el primer cap de setmana d'abril, la Fira de les 40 Hores, amb un total de cent vint expositors repartits en un recorregut llarg per evitar, en la mesura del possible, les aglomeracions. L'Ajuntament calcula que hi van passar poc més de setze mil persones, la meitat del que hom preveia. Sense moure'ns de la capital comarcal, dues nòtules més: hem de dir que als claustres del monestir de Santa Maria s'han instal·lat unes xarxes invisibles per protegir-los de les defecacions dels ocells (és a dir, dels coloms), especialment nocives per a la conservació de la pedra, i que l'historiador i arxiver Agustí Dalmau i Font presentà el divendres 8 d'abril a les sis a la Sala Abat Senjust de l'ajuntament ripollès, el volum *Ripoll* de la col·lecció «Quaderns de la Revista de Girona», el que fa 216.

A Sant Joan de les Abadesses, hi ha quatre notícies per explicar. La primera es refereix a la reobertura de la palanca sobre el riu Ter, dita «de la Batllia» (bastida a mitjan dècada dels cinquanta del segle passat), i que romanía tancada a causa del seu precari estat de conservació, ja que suposava un perill per als molts vianants que la utilitzaven en els seus passejos pels entorns de la vila. La rehabilitació ha costat quaranta mil euros, i val a dir que aquesta proposta de rehabilitació va ser la vencedora dels pressupostos participatius de l'any passat. La segona és la celebració dels Tres Dies de Trial de Sentigosa, ja dins d'una normalitat plena i en les dates que els eren pròpies. La tercera és un esdeveniment artístic: la inauguració de l'exposició de fotografies de la Fundació Vila Casas «Elogi del silenci», que es va poder visitar del 12 de març al 12 de juny. I la quarta, finalment, que el 8 de maig passat es van obrir al

cròniques

públic els jardins de la Puda, amb un retard de dos anys sobre la data prevista inicialment a causa de la covid.

A Campdevànol, el Cercle Campdevanolenç va organitzar una jornada de suport a Ucraïna amb un seguit d'activitats en què va participar molta gent del municipi; dintre de les tradicions festives de la vila, volem fer constar que les Caramelles van tornar, tam-

>> Coberta del quadern de la Revista de Girona dedicat a Ripoll.

bé, amb dues cantades que van tenir lloc els dies 16 i 17 d'abril, després de dos anys de silenci forçós per la pandèmia. El poblet de Gombrèn, gràcies a les més de sis-centes vies d'escalada que té escampades arreu del terme, ha entrat de ple en el circuit internacional del turisme de muntanya i escalada.

La vall de Ribes | Tres són els fets destacables en sengles localitats d'aquesta crònica: a Pardines, les significants millores urbanístiques de la plaça del Pedró; a Querals, la celebració, molt concorreguda, de la calçotada de L'Esquella, i a Ribes de Freser, la companyia de teatre Marià Font va estrenar la seva gira de representacions teatrals.

La vall de Camprodon | A la vila de Camprodon es va presentar, el darrer cap de setmana de març, el projecte Fundació Comunitària Vall de Camprodon, una entitat nova que té com a objectiu promoure la filantropia per millorar la qualitat de vida dels veïns de la vall. La població serà beneficiària de 550.000 euros provinents dels fons europeus Next Generation, que destinarà a millores urbanísti-

ques importants del nucli urbà i rodalia, i que el 8 d'abril passat a l'Espai Cultural de Cal Marquès es presentà l'exposició fotogràfica de l'Institut Germans Vila Riera per commemorar els vint-i-cinc anys de la primera promoció d'ESO de la vall.

LA SELVA

Text i foto > JOAN DOMÈNECH

Lloret de Mar: el Club Marina | El popular centre conegut entre els lloretencs com a «El Casinet» va reprendre l'activitat després del llarg parèntesi de la pandèmia i, a més de programar el tradicional dinar de germanor, en el transcurs del qual l'entitat presenta cada any un llibre, i convocar, també, l'assemblea de socis, ja va oferir un interessant cicle de conferències, amb personatges com el geògraf Carles Roqué, que va parlar dels volcans de la zona; l'advocat Jordi Pina, que va tocar el tema del procés; Montserrat Fusano, que va parlar sobre arquitectura ecològica; la periodista Tura Soler, que es va centrar

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > ROBERT GARCIA VENTURA, resident a Utrecht

Soc de Cassà de la Selva i actualment visc als Països Baixos amb la meua parella, que també és catalana. Abans d'arribar aquí vaig estudiar el grau i el màster en enginyeria informàtica a la Universitat de Girona. Personalment, sempre m'havia agradat la idea de tenir l'experiència de treballar o estudiar a l'estranger fent un Erasmus, i aquesta era l'oportunitat perfecta. Vaig fer entrevistes en línia i afortunadament vaig poder triar entre unes quantes ofertes. Al final em vaig decantar per l'empresa FrieslandCampina. És la cooperativa lletera més gran del món, amb seu a Amersfoort i oficines a trenta-tres països. Durant les pràctiques vaig compartir pis amb